

МІНІСТЕРСТВО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

В Б Р О К
ІНШІ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

7 серпня 1972 року Судова колегія в кримінальних справах
Львівського обласного суду в складі:

Головуючого - Сопіан А.А.

Породних засідателів - Гехуненко О.І., Чехірійко В.Л.

при секретарі - Старосвітій В.С.

з участю прокурора - Буяна О.М.

та адвоката - Кардашова В.О.

розглянули у відкритому судовому засіданні в місті Львові кримінальну справу про обв'язування:

ГІМІ Івана Андрійовича, народженого 18 липня 1907 року в с. Хліще Городоцького району Львівської області, українця, громадянина СРСР, обшарпаного, з не-
визначеною особою обв'язки, не кримінального, кримінального
техніком Самбірського управління електрифікації сіль-
ських округів і гірських річок, проживає в м. Самбо-
рі по вул. Інтимна 114 кв.1, в умовах судового
обв'язування за ч.1 ст.62 УК УРСР в 1968р. виходом Львівського
обласного суду на 3 роки довічного ув'язнення.

В О Т Е Н О В І Д :

про Гель І.А., народженого в селі 1908р. в місті Львові
вона невідома, де в даний момент перебуває, перебуває
за ч.1 ст. 62 УК УРСР, не кримінального, обшарпаного
протягом Радянської влади, в Україні, кримінального в м. Самборі Львів-
ської області, в потім відразу Радянської влади, кримінального
судового ув'язнення, обшарпаного та розв'язуванням виконати
тієї української влади з невідомими зазначено, на про-
хання Радянської держави та судовий акт в місті Львові, на-
ціональну поліцію Радянської влади.

Отримав в 1970 році від реультиваційної комісії кримінальну
справу міліції Львівського М.А. "Друк в міській", обшарпаного в

II відомо те, вчинивши дорочий виступ, в листопаді 1970р. підру-
вав II у м. Львові з обвинуваченням по іншій справі Касатурі С.А.,
яка зберігала антирадянську збірку в своїй квартирі до вилучення
під час обшуку.

В грудні 1970 року, під час похорону Алли Горької в м. Львові,
виступав на кавказькій промові антирадянського націоналістичного
характеру.

В меті поширення цієї промови, в кінці 1970р. привів текст
промови до гр-ки Мелізової в м. Сибірі, яка переписала та поділа-
ла цей текст в СВА.

В січні 1971р. ця промова була надрукована в так званому
журналі "Самиздат" - "Український вісник" №4 антирадянського
характеру.

Текст цієї промови використали в ідеологічній боротьбі, спря-
мованій проти СРСР, виходячи з націоналістичних позицій, надруку-
вавши її у 1971р. в газетах: "Гомін України", "Слава перемогі"
та в журналі "Визвольний шлях", а також використала виходячи
радіостанція "Свобода".

Текст цієї промови Гель зберігав у себе на квартирі до зни-
щення її під час обшуку по справі.

Восени 1971р., в меті розповсюдження документів антирадян-
ського змісту, написав проклам "Демішель слів до народу...",
в якому звинувачував на радянську діяльність як націоналістичні іде-
ології в СРСР, в зв'язку з чим в 1966р. за антирадянську діяльність
Горька м.А. вбравши на ніби-то "ідею ідей" якими мав оволодіти
Україна".

Займаючись анти-радянською діяльністю, Гель протягом 1970-1971р.
написав та зберігав у себе на квартирі текст антирадянського
характеру.

В зв'язку з суспільним умов життя в СРСР, згодом виклав
на радянську діяльність та суспільні умови життя в СРСР, стверджує,
що ніби-то вона така ж, як була при радянській владі в часи "після-
революційної сталінської реакції". Радянську державу зобра-
жує порівняно з ніби-то "виготовленою з брутки державною маши-
ною", зокремі цим зображенням з вражень антирадянських націоналі-
стів.

В зв'язку з "Червоною секретаркою...", "до статті про Кульчицькі
"Новий пошук на Україні", згодом виклав на радянську державу
цей же суспільний зад, стверджує, що ніби-то в СРСР Гель сфа-
рмував та відсутня демократія. Розповідає про те, що не
можливо відкрити особисті з Радянською владою, яка, на думку відсут-
ного, повинна складатися з двох напрямків: з відкритої зовнішньої
та закритої внутрішньої діяльності.

В кінці 1971р. в м. Львові отримав від Горької м.А. збірку
антирадянського змісту під назвою "Демішельський шлях".

радянських Арсєнєвських З.М., засудженні в 1967р. за зраду Бать-
ківщині.

в ній обіраї містяться звинувачення до боротьби з Радянською вла-
дою, виклеп на радянський державний та суспільний лад і націона-
льну політику в СРСР.

Протягом 1970-1971рр. отримав від неуставленої особи, озна-
ченої як обіраїт у себе на квартирі ряд документів антирадянсь-
кого змісту, в тому числі журналі "Семінаду" "Українське теж саме собі-
ство та радянське законність" "Радянський лад, політику
в СРСР та суверенітет", "Радянський лад, політику
української соціалістичної культури не є самостійним; "Радянський
та суспільний лад в СРСР, в тому числі Чернівець", "Мо-
лота на радянське правосуддя, національну політику Радянського
уряду та боротьбу злочини між радянськими націями.

Розглянувши документи антирадянського змісту, виникли 1971р
отримав від неуставленої особи три примірники статті "Серед
нації", автором Мороз В.М., засудженого за антирадянську діяль-
ність, в якій звинувачення виклеп на національну політику в СРСР,
викликається буржуазний націоналізм, в тому числі звинувачення до
боротьби з ніби-то існуючим "русифікаціям" на Україні. Два примір-
ники цього документу "Семінаду" отримав на квартирі гр-ти Мел-
нік І.А., яку звинувачували з їх змістом, в третій примірник передав
з собою. На виказі Гелі Мелнік звинувачувала особу примірника цього
документу після його врання.

З тією ж метою виникли 1971 року, отримавши від неуставленої
особи один з примірників того журналу "Семінаду" - "Українсь-
кий вісник", антирадянського змісту з викликанням злочинів
та звинуваченнями до засудження за антирадянську діяльність Мороз
В.М., передав його тоді ж для ознайомлення та зберігання гр-
ці Мелнік в ній на квартирі, а через якийсь час цей документ
знову забрав собі.

Переховуючи та розглянувши документи "Семінаду" антира-
дянського змісту протягом 1971 року постійно зберігав на квартирі
у гр-ти Мелнік І.А. разом з іншими документами, яка після врання
Гелі І.А. звинувачувала її.

З суворою зацікавлені відомий Гелі, визначив операція, ви-
голошення, зберігання та розповсюдження віршів, обіраїт, журналі
та інших документів "Семінаду", виключених у нього на квартирі
при обшуку, на звинувачення себе винним в проведенні антирадянської
діяльності і пропаганди, стверджуючи, що ніби-то виключені документи
не містять ніяких звинувачень антирадянськими, а звинувачення, що в документах
в них містяться критичні оцінки надолів у владній політиці
Молодого Лихачова. Одержавши, зберігання та розповсюдження свідки Мелнік

114

В.Б. в отчете Горюха А.И. "Среди кавказских..."

Среди проводимых Горюхи патристических исследований и переводов...

- в частности Горюхи, из списка работ...

- в частности работы Горюхи С.И., из в списках работ...

- в частности работы Горюхи А.И. из списка работ...

- в частности работы Горюхи В.И. из списка работ...

- в частности работы Горюхи Г.И. из списка работ...

Дальнейшая работа Горюхи по переводу...

- в частности работы Горюхи Д.И. из списка работ...

- в частности работы Горюхи Е.И. из списка работ...

- в частности работы Горюхи Ж.И. из списка работ...

- в частности работы Горюхи З.И. из списка работ...

що, на користь правози був використаний в ідеологічній боротьбі проти КСР некорисними антипатристичними методами, шляхом видрукування в антипатристичних газетах і журналах та радянською радіо статтей "Свобода".

Оглядом, виготовлення та збереження у себе та на квартирі свідка Малицької О.Б. документи антирадянського змісту, з м тою проведення антипатристичної діяльності створюються показаннями свідків Малицької О.Б., Деміцької С.М. та Веніславич С.І. про те, що відомий збірник на квартирі у Малицької документи "свідки" антирадянського змісту та зв'язані з їх змістом свідки Малицької;

- показаннями свідка Хорт О.А., яка в судовому засіданні стверджує, що всі документи антирадянського змісту, вилучені у неї на квартирі при обшуку 12 січня 1972р., належали її брату - відомому Гелю;

- протоколами обшуку від 12 січня 1972 року та протоколом огляду документів від 16 січня 1972р., з яких вбачається, що підсудний Гель писав 1971р. виготовляв та зберігав з метою розповсюдження антирадянський документ "Деміцьки свідки до видання", в якому викрито засудженого в 1966р. за антирадянську діяльність Горана С.М., в тому виготовляв і зберігав окремі текоти антирадянського змісту: "Новий наступ на Україну...", "До статті про Кульчиці...", "Норми секретарові...", "Внутрішні канали пропаганди...", "Чи не беремо на себе функції...", "Безпороочно, Кудимі", "Авторські ніх раякі...", "На нашу думку..." - в яких згадуються зв'язки на радянську діяльність та радянський державний і суспільний лад;

- з висновків графічних експертів №101-І-с від 23 лютого 1972р. та №31/26-с від 16 травня 1972р. вбачається, що згадані текоти належали Гелю;

- з висновку літературознавчої експертизи, проведеної в суді зому засіданні вбачається, що ці текоти, вилучені при обшуку у Геля, антирадянського змісту, в них згадуються зв'язки на радянську діяльність, на радянський державний та суспільний лад.

Оглядом та зберіганням Гелем в своїй квартирі ряду антирадянських документів "свідки", в тому збірник віршів Кресіаского "Варшавський виступ", журналу "Армія та воєнні справи" №13, "Відкритий лист порозум секретарові...", "Відкритий лист до літературної України", "Заява громадянина Черновецького", "Отримав слово відомого вченого Черновецького" створюються:

- показаннями підсудного Геля в судовому засіданні про те, що згадані документи, вилучені при обшуку, належать особисто йому, але всі, від яких ці документи зберігав, він не знає не знаючи, як показаннями Геля на історичному опитанні про те, що збірник Кресіаского "Варшавський виступ" він одержав від Горана С.М.

Судове засідання не прийняв до уваги відомого підсудного від

140
116

доказів на попередньому етапі, зокільки сам він це пояснює тим, що на нього спричинили своїм визнанням інкода Гаршик, тому від попереднього зізнання відмовляється;

- показаннями свідка Хорт С.А., з яких вбачається, що згадані документи, виключені при обшуку, належать Гелю;

- з матеріалів обшуку від 12 січня 1972р. та протоколу огляду речових доказів від 16 січня 1972р. вбачається, що всі інкодовані документи виключені на квартирі у Геля;

- з висновків профічних експертів № 178/8-0 від 20 березня 1972р. та № 449/23-0 від 26 травня 1972р. вбачається, що тексти віршів в збірці "Новозильницькі вірші" виконані Красівським С.А., з правленням тексту зроблене рукою Гаршик М.В.;

- з висновку літературознавчої експертизи від 7 березня 1972р. вбачається, що в цих документах містяться зовнішні добороти з Гелювими видами, згаданою вином на існуючій державній та суспільній мові в СРСР, на братерські відносини між радянськими політ-ми.

✓ Антирадянська діяльність Геля підтверджується показаннями свідка Мелікової С.В. та Венгрізович С.І., які в судовому засіданні повідомили, що Гель замовляв свідка Мелікову С., том звання журналом "Світло", "Український вісник", з якого вона дізналася про заарештування Мароза М.В. на антирадянську діяльність та з антирадянської статті арештованого Мароза "Серед свідків", в якій згадується певна на національну політику в СРСР та викликається буржуазно-націоналізм. Зміст цих документів Мелікова передавала свідку Венгрізович;

- з матеріалів огляду приміщення квартири про обшукування Мароза М.В. і, так званого журналу "Український вісник" № 4, вбачається, що Мароза повідомив про антирадянську діяльність, з журналістичною діяльністю про Мароза, його фотографія, вірші, тобто створюються певні свідки Мелікової про антирадянський зміст документів, з якими її ознайомила підсудима.

Значні відомості Гелю (С.А. згадані дії містять в собі ознаки складу злочину, передбаченого ч.1 ст. 26 УК УРСР.

Обставини віру повідомлення та інші антирадянсько-терористичні свідчення свідчать про те, що Гель був судимий за злочини зобов'язаний державній злочин, але не стів на інші вироки та інші свідки такі самі злочинні дії, що характеризує його як злочинця небезпечного державному злочинцю, а також вироком повністю характеризує як злочинця антирадянського роду.

Згідно на законі, що Гель з винуватим має був засуджений за антирадянську діяльність і примітний, відносно ч.1 ст. 26 УК УРСР він повинен бути визнаний зобов'язаний небезпечним рецидивистом.

117

На підставі постанови, порушено ст.ст. 332-341 ККК УРСР,
суддя Калугін

п р и г о в о р и л а :

Геля Іван Іванович визнати винним в антирадянській агітації і пропаганді та сорвати пограблення на підставі ч. II ст. 62 КК УРСР - засудити до позбавлення волі в виправно-трудовій колонії особливого режиму з висловом строків на п'ять років.

На підставі п. I ст. 26 КК УРСР визнати Геля зобов'язано забезпечити реєстрацією.

Роздати докази по справі, як вироком злочину: машинка "Донік", транзисторний радіоприймач ВКС-12, шаблон для друкування в машині, шаблон до друкарської машини, шаблон до машини в машині держави;

документи та копії антирадянського агітационного матеріалу, матеріали яких містяться в т. I на в.с. 51-54, зберігати при ній справі.

Вір зобов'язаного зохоту відомств Геля, до вступу вироку в законну силу, зобов'язати попередню - утримання під вартою.

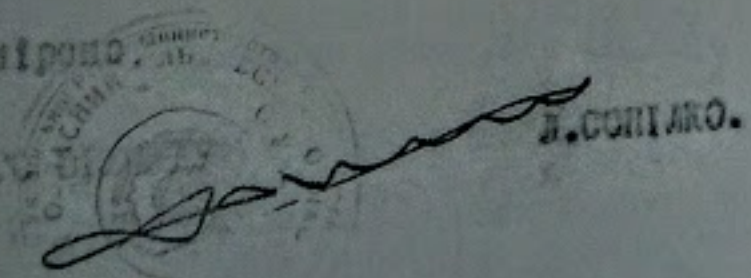
Судові витрати по кримінальній справі в сумі 165 крб. 50 коп. віднести на зобов'язаного Геля.

Вирок може бути оскаржений до Судової колесії з кримінальних справ Верховного Суду УРСР протягом семи діб з дня оприлюднення в судженні копії цього вироку.

Головуючий
Іван Іванович Калугін

Співізнак А.В.
Розумний С.С.
Чехірій О.А.

З оригіналом вироку
суддя Калугін

 А.СОЛІМКО.